

Hvar, 25.X 1968 g.

NARODNO SVEUČILIŠTE

I l o k

Čitav period mog rada u gradskom muzeju u Iloku od 6.VI 1966 do 1.IV 1968 god. bio je mukotrpan i težak. Četiri mjeseca nakon stupanja na radno mjesto kustosa muzeja, zgradu muzeja počela je da nagriza tragedija, koja se ispoljila u svoj svojoj veličini februars i marta 1967 godine, kada je trebalo sve muzejske eksponate iseljavati gotovo bez ičije pomoći. Ovom prilikom je potrebno naglasiti, da su djeci Gimnazije u Iloku preneli glavninu eksponata. Iseljeni eksponati bili su dijelom smješteni u školskim pomoćnim prostorijama, dijelom u zgradi Narodnog sveučilišta - uglavnom slike - a najvećim dijelom u samostan. Jedan dio materijala bila sam primorana spasiti i u privatnim kućama.

Od 1.aprila 1967. muzej je nastavio svoj rad koji je bio funkcionalnog karaktera, tako da i pored tragedije koja je zadesila kuriju Brnjaković, mislim, a i uvjerena sam, da se sav posao uspješno nastavio obavljati. Ovom prilikom pema potrebe sve akcije muzeja posebno nabrajati jer pored mjesečnih izvještaja koje sam davala, pisala sam i godišnji podroban izvještaj Skupštini općine Vukovar, koja je muzej dotirala. Posebnim aktom skupština je primila izvještaje, koji se danas čuva u arhivi ustanove, što je ujedno uslovalo i omogućilo dobijanje sredstava za slijedeću budžetsku godinu 1967-1968 u iznosu od 4,000.000 st.d. što je za mjesečni lični dohodak od te sume bilo predviđeno 2,000.000 st.d. t.j. za kustosa muzeja, pošto sam bila jedini stalni službenik. Smatram za potrebno napomenuti da su kompetentna stručna lica u Vukovaru, a posebno u Zagrebu cijenila moj rad i akcije izražavajući zadovoljstvo i priznanje.
/ prof.dr Grga Gamulin, prof.dr Antun Bauer i dr./

Smatram za potrebno da čađem poseban osvrt na moj rad kustosa muzeja u Iloku za prvo tromjesečje 1968.godine, s obzirom na Rješenje Radne zajednice narodnog sveučilišta i potpisnika tog Rješenja direktora Nar. sveučilišta Sulejmana Salihovića od 29.VI 1968.godine, zavedenog pod br. 290 od 23.IX 1968. /Narodno sveučilište- Ilok/, kojim mi se osobni dohodak određuje u visini od 810,00 n.d. mjesečno za razdoblje od 1.I do 31.III 1968 god., zbog pokazivanja nezainteresiranosti u radu, i zbog slabih rezultata rada u pomenutom razdoblju.

Početak 1968.god. direktor Sulejman Salihović je bio obavješten da ću za tri mjeseca napustiti radno mjesto kustosa muzeja u Iloku, dakle u roku o napuštanju radnog mjesta kako je Statutom ustanove zacrtano. Tada sam i potpisala i Rješenje da se moj lični dohodak određuje mjesečno u visini od 90.000 st.d. što je u prosjeku bio smanjen za 6.000 st.d. u odnosu na raniju godinu. Na osnovu tog Rješenja mjesečno sam dobivala 81.000 st.d., a preostalih 9.000 st.d. sam trebala dobiti nakon tromjesečnog obračuna

Za sva tri mjeseca mog rada u Gračskom muzeju postoje mjesečni izvještaji koji su bili izlagani pred članovima Radne zajednice svakog 20-og u mjesecu. Svi izvještaji sa odobrenjem su bili primani. Oni se i danas čuvaju u arhivi Ustanove. Ali, bez obzira na spomenute izvještaje potrebno je ponovo osvjetliti moj rad i trud jer na osnovu Rješenja kojeg je donijela Radna zajednica, bez obzira na sposobnost članova Radne zajednice o davanju ocjena i njihove kvalifikacije u tom smislu, neophodno je dati jedan kraći osvrt na moj rad kustosa muzeja u Iloku u periodu od 1. januara

do 15 marta 1968. godine.

Još krajem 1967. godine od Komisije za istraživanje rimskog limesa pri Muzeju Slavonije u Osijeku, isposlovala sam minimalna sredstva za jedno manje arheološko istraživanje na području Iloka. Zajedno sa direktorom Muzeja Slavonije u Osijeku prof. Emilom Spajićem i prof. Mirkom Bulatom, vršena su iskopavanja o čemu je i napisan opširan izvještaj. Rezultati nisu bili posebno značajni, ali s obzirom na moj odlazak i nesigurnost smještaja nadjenog arheološkog materijala, kompletno sam ga vlastoručno nacrtala i sa izvještajem poslala Komisiji koja je ovo iskopavanje finansirala.

U neposrednoj blizini zgrade Narodnog sveučilišta u temeljima nove zgrade pošte nalazio se vrlo interesantan arheološki materijal koji po svojim karakteristikama ide od neolita - zub mladog špiljskog medvjeda? - preko rimskog perioda do turskog doba. Fragmenti su bili brojni i vrlo interesantni pa su iz istog razloga kao već spomenuti arheološki materijal, nacrtani. Svi ovi crteži su poslani Muzeju Slavonije Osijek kao muzejskom centru slavonske regije, radi komparacije i daljnjeg izučavanja i upoznavanja arheologije ovog kraja koja predstavlja jednu neispitanu arheološku riznicu.

Pitanje materijala iz zbirke Odescalchi je posebni caput u okviru mog reda u gradskom muzeju. O tome sad ne ću pisati jer sam prije odlaska napisala više bilježaka o mom uspješnom radu na tom polju i dala direktoru Sulejmanu Salihoviću na čuvanje, kako bi se ta akcija u tom prevcu nastavile. Ovom prilikom želim samo spomenuti Katalog biblioteke Odescalchi, kojeg sam donijela iz Beograda baš u vrijeme kad je moj rad ocjenjen negativnom ocjenom. Koliko je bio mukotrpan put dok sam dobila na posudbu spomenute kataloge je duga priča koja nije nigdje zabilježena, ali su mnogi usmeno bili upoznati. Bivše Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva u Beogradu izvršilo je popis knjiga Odescalchi - kojima sam ušla u trag - a ove kataloge kao dokumenta vrlo oprezno i brižljivo je čuvao Institut za ekonomiku poljoprivrede u Beogradu. Mojom zaslugom u Narodno sveučilište Ilok stigli su katalozi, dragocijeni dokumenti i koji su trebali da pomognu u daljnoj perspektivi kompletiranja zbirke Odescalchi u muzeju u Iloku. Bez obzira na ocjenu Radne zajednice, ovu moju akciju smetram velikim uspjehom, što je suvišno i spominjati. O značaju takvog uspjeha mogu govoriti samo kompetentne ličnosti i davati ocjenu.

Selidba muzejskih eksponata u dvorac Odescalchi u sniježnim i hladnim danima spada u kategoriju posebnih nadljudskih napora. Muzejski materijal koji se nalazio lociran na nekoliko mjesta po Iloku, trebalo je po snijegu i magli na seljačkim kolima useljavati u dvorac, budući muzej. Bez obzira na vremenske nepogode, svi muzejski objekti neoštećeni u kompletnom broju bili su magacionirani u za to već određene prostorije u dvorac Odescalchi. Tada je radni dan bio od jutro do mraka. Potrebno je napomenuti da svijetla u ruševnom dvorcu nije bilo, ali se useljavanje vršilo sve jedno i po mraku. Sve knjige iz muzejske biblioteke, koje su sticanjem okolnosti bile u totalnom neredu zaklonjene na više mjesta, bile su vraćene na svoje mjesto po određenom redu u dvorcu Odescalchi. Moju savjesnost nisu pobrkale dotrajali prozori i rezbivena stakla, već sam na vjetrometini, često puta i u mraku slagala knjige. To niko nije vidio i znao ili nije htio da zna ne pokazujući za to interesovanje, a sama se nisam žalila, jer je moja uloga, zadatak i briga bilo čuvanje muzejskog materijala bilo koje kategorije i stvar moje savjesti. Kao uspomenu iz tih teških dana je samo reuma mišića lijeve ruke. Mnogo puta me je školska peć koja se nalazila u susjednoj gimnastičkoj sali, vratila u život. Možda su smrznute suze u očima prof. Meštrovića već tada htjele da kažu ono, što sad kao priznanje dobijam Rješenje Narodnog sveučilišta.

I pored spomenutih radova savjesno sam i prikupljala materijal koji je bio neophodan za nov postav u dvorcu. Etnografska zbirka je bila dijelom obogaćena, zbirka stakla i arheološka zbirka, arhivska i dokumentaciona građa je bila sredjena. Još je bilo rada o čemu govore mjesečni izvještaji Radnoj zajednici.

Zašto je trebalo osvježavati ovaj tužni period mog samotnog i teškog života. Zar drugovi u Narodnom sveučilištu Ilok nisu imali prilike da sve to vide ako su htjeli. Zašto nečija griješka treba da ide na uštrb ocjene rada savjesnog i poštenog radnika.

Magdalena Dragičević

Magdalena Dragičević

Hvar

Na znanje:

1. Predsjednik općine Vukovar Zvonko Špoljar
2. Sekretar Mjesnog komiteta Ante Perić - Ilok
3. Prof.dr Antun Bauer
Muzejski dokumentacioni centar- Zagreb, Mesnička 5

MDE-175/29.X.1968

od Ilok

Mag

MUZEOLOGIJA
41-54/26

MDC-175/29.X.68

1 LOK

Partea nord a Magdalene Dragiciuți (sau
Vulturii Mureș și Iclău (proiectul magistral
regional. regiunea Nord. țară. și Iclău)

Magdalena Dragiciuți preste și ne
Center de cercetare științifică Culturală și Turism.

